

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XI. Magdalena frustrà à Christo recèns sepulto solatium expectat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

E L E G I A X I.

MAGDALENA frustra à CHRISTO
recens sepulto solatium expectat.

VNXIT amans, abiit, planxit pia Diua Ma-
gistrum,

Inde domo ad rupem triste reflexit iter:
Accumbensque specu, velut umbra satelles A-
moris,

Per lacrymas spectat, dura quid urna regat.
Nequidquam spectat, pariterque & abesse gementē
Et venisse piget: sic tamen ægra sedet.

Quod super, illacrymatque, gemitque, tenetque
sepulcrum,

Extinctoque iacet immoritura Deo.
Accessi propius: quod nescio triste per aures
Murmur ijt; fallor? murmur Amoris erat.

Scilicet expectas scruposo ab mortis asylo
Dulce decus vitæ, mors quod auara tenet.
Sed mel puluereâ leti quis speret ab urnâ?

Exsudent liquidum marmora dura fauim?
Mitte graues curas, mea Magdali mitte querelas,
Et desiderij contrahe vela tui.

Nequidquam niceis spes adblanditur in alis;
Spes tibi quæ lactum leniat, occubuit.

Flos perit, mel vnde legas, & dulcia vitæ
Pabula, nectareis pabula lecta genis.

Non illi Zephyrus vitales annuit auras,
Non illum riguis educat imber aquis:

Non tellus, non æthra fouet, non mitius astrum,
Turbida sed diro sidere damnat hiems.

Non

Non illi liquidos indulget Nais amores;
 Vritur immiti flos tener ille gelu.
 Attamen hoc quoties ducis suspiria prato,
 O quoties inhias mellis auara fauum!
 Vel saltem modicum rorem libasse vel auram
 Hac violâ, ô quanti præmia mellis habet!
 Opto quidem, roseo lege pabula blanda labello.
 Sed quid? Iesseides flos nisi sicca cinis;
 Attamen vsque super volitat tua cura sepulcro,
 Haud secus ac vernis pasta melissa rosis.
 Mel quid adhuc inhias apis? ô malè prouida
 Amoris,
 Ocyùs hinc rapido mæsta facesse gradu.
 Hic quod agas nihil est primæuo in frigore leti;
 Spes vbi nulla faui est, fel necis ægra bibes.

ELEGIA XII.

MAGDALENA dubitat, an lacrymis,
 an myrrhâ ungat CHRISTVM se-
 pultum.

Vt nouus aurato Titan incanduit ostro,
 Lataque purpureo sidere fulsit Eos;
 Magdalin vrget Amor, stimulis Amor acribus
 vrit,
 Nec languere diu passus, in arua rapit.
 Sicut erat (& erat plenis onerata alabastris)
 Currit, & albentes turbida lustrat agros. (est.
 Quò ruat, inquis? marmor breue meta labori
 Hic spes, hic cupidæ præda relicta spei est.
 Vt ventum propiùs necis ad ferale theatrum,
 Constitit; incertus pes sed vt vnda labat.

Huc